

Wijsheid in het Geven van **Da‘wah** — Een Verhaal uit de Reis van Shaykh Rabī‘ naar **Soedan**

Shaykh Rabī‘ al-Madkhalī (moge Allāh hem beschermen)
zei:

Ik ben eens naar Soedan geweest. Er zijn hier Soedanezen aanwezig, denk ik—zijn er Soedanezen aanwezig onder jullie? In ieder geval, ik kwam aan in Port Soedan en werd daar ontvangen door de jongeren van Anṣār as-Soennah¹—moge Allāh jullie zegenen. Zij zeiden tegen mij: “Shaykh, we willen je ergens op wijzen.” Ik zei: “Ga je gang.” Ze zeiden: “Spreek over wat je maar wilt—zeg, ‘Allāh heeft gezegd, de Boodschapper van Allāh heeft gezegd’—moge Allāh je zegenen—en bekritiseer alle innovaties en dwalingen die je wilt, zoals het aanroepen van anderen dan Allāh, het offeren (voor anderen dan Allāh) en afleggen van geloften (aan anderen dan Allāh), het zoeken van hulp in tijden van nood (*istighāthah*) bij anderen dan Allāh, enzovoort. Maar noem geen bepaalde groepering of een bepaalde shaykh. Noem niet expliciet de Tidjāniyyah sekte als

¹ De groep Anṣār as-Soennah al-Moḥammediyyah in Soedan is afgedwaald van het pad dat zij destijds volgde. Zie hierover de woorden van Shaykh Rabī‘ zelf in de cassette “Kalimāt fī al-Manhadj wa-Asbāb al-Inḥirāf”.

één van de groepen, ook niet de Mīrghaniyyah sekte of hun kopstukken. Noem alleen de geloofsopvattingen (‘aqā-id) op, en je zult zien dat de mensen de waarheid aanvaarden van jou.”

Ik zei: “Prima,” en ik volgde deze methode. Ik zag dat de mensen er ontvankelijk voor waren. Je hoeft immers niet per se hun shaykhs te beledigen of aan te vallen— [Allāh zegt:] **{En beledig niet degenen die zij naast Allāh aanbidden, zodat zij niet uit vijandschap en onwetendheid Allāh gaan beledigen.}** (6:108)

Als je hun shaykh gaat uitschelden of zegt dat hij afgedwaald is, dan keren ze zich van je af en bega je een zonde, want je hebt de mensen weggejaagd. Dan ben je iemand die de mensen wegjaagt. De Profeet (ﷺ)—toen hij Mu‘ādh en Aboe Moesā stuurde—zei: **“Maak het makkelijk en maak het niet moeilijk, geef blijde tijdingen en jaag de mensen niet weg.”** Dit is één van de manieren die het mensen makkelijk maakt en hen blijde tijdingen geeft, zonder hen weg te jagen. Bij Allāh, ik ben geen enkele moskee binnengegaan zonder in hun gezichten blijdschap te zien, en ik kon er nauwelijks wegkomen vanwege de vele mensen die op me afkwamen, me de hand schudden en doe‘ā’ voor me deden.

Vervolgens zagen de kopstukken van de şoefiyyah—die duivels—hoe gevaarlijk deze werkwijze en methodiek in de da‘wah was, dus ze kwamen bijeen en beraamden plannen (tegen mij)—moge Allāh jullie zegenen—en ze stelden onderling teksten samen om mij te weerleggen.

Ze kondigden een lezing voor mij aan op een groot plein. We verzamelden ons op dat plein en ik sprak. Toen stond hun leider op en gaf commentaar op mijn toespraak. Hij stond *istighāthah* (het zoeken van hulp bij anderen dan Allāh) toe, hij stond bepaalde vormen van *tawassoel* toe, hij promootte het ontkennen (*ta‘tīl*) van de Eigenschappen van Allāh, en hij zei van alles... Hij ondersteunde al deze valsheden met verdorven interpretaties. Toen hij klaar was—hij had geen bewijzen; hij bracht zwakke en verzonnen ḥadīths naar voren; hij citeerde uitspraken van de *khoerāfiyyoen* (mensen van bijgeloof); hij haalde van alles boven.

Ik zei: “Bij Allāh, beste mensen, jullie hebben mijn woorden gehoord. Ik zei: ‘Allāh zei, de Boodschapper zei,’ en ik noemde de uitspraken van de erkende geleerden van de oemmah. Deze man kwam met [verzonnen] ḥadīths en bracht geen ondersteunende bewijzen uit de Koran. Hebben jullie hem ook maar ergens ‘Allāh heeft gezegd’ horen aanhalen over de toelaatbaarheid van *al-istighāthah* bij anderen dan Allāh of over de toelaatbaarheid van *tawassoel*? Er is niets—inderdaad. Hebben jullie hem de woorden van de grote imams, zoals Mālik en anderen, horen aanhalen? Niets daarvan. Jullie hoorden verzonnen en zwakke ḥadīths, en uitspraken van mensen die bij jullie bekendstaan als mensen van bijgeloof (*khoerāfiyyoen*)!”

Uiteindelijk begon hij mij te beledigen en uit te schelden. Ik lachte gewoon; ik heb hem niet uitgescholden of beledigd. Ik zei: “Moge Allāh je

zegenen, moge Allāh je belonen met het goede—moge Allāh je zegenen...” Ik maakte een korte opmerking over wat hij zei, en daarna gingen we uiteen. Ik zweer bij Allāh: de volgende dag riepen de mensen in de moskeeën en op de markten dat de *şoefiyyah* verslagen was: **“De *şoefiyyah* is verslagen!”**

Dus, mijn broeders, leer deze methoden. Het doel is de mensen te leiden, de waarheid te laten doordringen in hun harten. Gebruik elke wettige toegestane manier die je kunt. Wat betreft de stelregel “Het doel heiligt de middelen”: dit is een stelregel van de mensen van innovatie, die liegen, draaien en allerlei tactieken gebruiken. Dat is iets waar wij ons niet mee bezighouden. Wij zijn mensen van eerlijkheid en waarheid, maar we presenteren de waarheid op manieren die de mensen kunnen aanvaarden en die effect hebben op hun zielen—moge Allāh jullie zegenen.

Daarna gingen we ook nog naar de stad Kassalā (in Soedan). *Mā-shā’-Allāh*, de weg voor de da‘wah (het uitnodigen tot Allāh) lag daar voor mij open—en alle lof zij Allāh—en was aangenaam. We gaven daar toespraken en—alle lof zij Allāh—Allāh bracht de mensen profijt door middel van wat we zeiden.

Vervolgens gingen we naar al-Qaḍārif. Al-Qaḍārif is een kleine stad (in Soedan)—dus we gingen, zeg maar, langs alle moskeeën die daar waren. Ze zeiden: **“Er is nog maar één moskee in deze stad, die van de Tidjāniyyah sekte, waar we niet in konden komen.”** Ik vroeg: **“Hoezo?”** Ze zeiden: **“Ze zijn zeer fanatiek!”**

Ik zei: “Laten we naar hen toe gaan en hun toestemming vragen. Als ze ons toestaan om te spreken, dan brengen we de boodschap over. Als ze ons tegenhouden, dan behoort de zaak toe aan Allāh. Wij komen niet om de mensen te forceren—moge Allāh jullie zegenen.”

We kwamen dus aan, en de imām daar leidde het gebed voor ons. Toen hij klaar was, liep ik naar hem toe en begroette hem. Ik zei: “**Mag ik een toespraak houden voor deze broeders?**” Hij zei: “**Ga je gang.**” Dus ik sprak—ik sprak, moge Allāh je zegenen—en ik riep (hen) op tot Allāh, tot Tawḥīd, tot de Soennah, enzovoort. Ik bekritiseerde ook enkele bestaande fouten, enkele dwalingen. Ik vermeldde bijvoorbeeld de ḥadīth van ‘Āishah (moge Allāh tevreden met haar zijn), die overgeleverd is in zowel al-Boekhārī als Moeslim:

“Er zijn drie dingen—wie jou er ook één van vertelt, die heeft een zware leugen tegen Allāh gesproken: wie beweert dat Moḥammed zijn Heer heeft gezien, die heeft een zware leugen tegen Allāh gesproken; wie beweert dat Moḥammed weet wat er morgen zal gebeuren, die heeft een zware leugen tegen Allāh gesproken..”—en ik haalde verzen aan als bewijzen hiervoor—“..en wie beweert dat Moḥammed niet alles heeft overgebracht van wat aan hem is geopenbaard, die heeft een zware leugen tegen Allāh gesproken.”

Toen zei hij (hun lokale imām)—terwijl hij als het ware half rechtstond: **“Bij Allāh, Moḥammed zag zijn Heer met zijn eigen ogen.”** Ik zei toen tegen hem: **“Moge Allāh je belonen met het goede. Maar ‘Āishah, die de meest geleerde persoon over hem (de Profeet) is, heeft gezegd: ‘Wie beweert dat Moḥammed niet alles heeft overgebracht van wat aan hem is geopenbaard, die heeft een zware leugen tegen Allāh gesproken.’** Bij Allāh, als de Boodschapper van Allāh (ﷺ) zijn Heer had gezien, dan had hij dat wel aan haar verteld. Maar hij heeft het haar niet verteld.”

Hij bleef koppig volharden. Ik zei tegen hem: **“Beste broeder, wacht tot ik mijn toespraak heb afgerond en stel daarna de vragen die je wilt. Wat ik weet, zal ik je antwoorden, en wat ik niet weet, zal ik zeggen: Allāh weet het het beste.”** Ik liet hem dus en ging door met spreken. Ik weet niet of die man vervolgens was gebleven of was weggegaan; ik besteedde er geen aandacht meer aan.

Na een tijdje hoorde ik iemand zeggen: **“Bij Allāh, wat die zoel zegt is de waarheid!”** (“zoel” betekent ‘man’; de Soedanezen gebruiken “zoel” voor ‘man’). Even later hoorde ik een ander reageren: **“Bij Allāh, wat die zoel zegt is de waarheid! Hij zegt: ‘Allāh heeft gezegd, de Boodschapper van Allāh heeft gezegd.’”**

Moge Allāh jullie zegenen, zo ging het door totdat de *adhān* voor het ‘ishā’-gebed werd geroepen en mijn toespraak ten einde kwam. De *iqāmah* voor het gebed werd gedaan en ineens duwden ze mij naar voren om hen te leiden in het gebed! Ik zei: **“Nee, absoluut niet,**

de (lokale) imām moet voorgaan.” Ze zeiden: **“Bij Allāh, jij moet voorgaan in het gebed! Bij Allāh, jij moet het doen!”** Ik zei: **“Goed dan.”** Dus ik leidde hen in het gebed. Toen we klaar waren, wilde ik vragen of er nog vragen waren, maar er waren geen.

Daarop gingen ik en de jongeren van Anṣār as-Soennah die bij me waren naar buiten. Ik zei tegen hen: **“Waar is de imām gebleven?”** Ze zeiden: **“Ze hebben hem eruit gegooid (verjaagd).”** Ik vroeg: **“Wie dan?”** Ze zeiden: **“Bij Allāh, zijn eigen mensen, zijn eigen mensen!”**

Bij Allāh, dat is wat er gebeurde, beste broeders. Als er iemand naar hen toe was gekomen en bijvoorbeeld de Tidjānī sekte of de Mīrghanī sekte of die-en-die had beledigd, dan hadden ze hem misschien afgeslacht—niet alleen maar weggestuurd. Maar wanneer je hen benadert met wijsheid en zachtheid—moge Allāh je zegenen—dan brengt Allāh hen profijt hierdoor. Allāh heeft hen hierdoor profijt gebracht.

Dus, broeders, zet in jullie da‘wah nuttige kennis, onweerlegbaar bewijs en doeltreffende wijsheid in. En houd je aan alle mooie, nobele gedragingen en karaktereigenschappen waar de Koran en de Boodschapper van Leiding (ﷺ) toe aansporen, want dat zijn factoren die leiden tot overwinning en succes. En geloof mij: de metgezellen (ṣaḥābah) verspreidden de islam niet en brachten deze niet in de harten van de mensen behalve door hun wijsheid en kennis—meer nog dan door het zwaard! Degene die de islam binnenkomt door het zwaard blijft mogelijk niet

standvastig. Maar wie de islam accepteert via kennis, bewijzen en duidelijke argumenten, diens geloof zal standvastig blijven (met de Wil van Allāh).

Houd jullie daarom vast aan deze uitstekende methoden, zet je met ijver in voor kennis en zet je met ijver in voor de da‘wah (uitnodiging) tot Allāh.

Bron:

الحث على المودة والائتلاف والتحذير من الفرقة والاختلاف (rabee.net)

Vertaling: moskee el albani